

Irena Škorić: »U ovom sam filmu htjela istražiti sve oblike erotskog među ljudima«

RAZGOVOR Irena Važno je erotiku

Božidar TRKULJA

Mlada redateljica Irena Škorić, koja se dosad okušala u kratkim igranim filmovima i dokumentarcima za koje je dobila brojne nagrade u Hrvatskoj, ali još više u svijetu, snimila je svoj prvi dugometražni igrani film koji će biti prikazan u natjecateljskom programu 58. festivala igranoga filma u Puli što će se održati od 16. do 23. srpnja. Riječ je o jednoj od najproduktivnijih i najzapaženijih hrvatskih redateljica u posljednje vrijeme.

■ **Vaš debitantski dugometražni igrani film »7seX7« bit će premijerno prikazan na Festivalu igranoga filma u Puli. Kake reakcije očekujete?**

- Svaki se umjetnik uvijek nada dobrim reakcijama. Testna publika je izvrsno prihvatila film, a *trailer* je na internetu pogledalo više od 100.000 ljudi. Moja filmska misija je da ljudima pružim strast i slobodu. Uvijek težim nečem novom, boljem i originalnijem. Umjetnik koji pristane na prosječnost je polumrtav čovjek.

■ **»7seX7« je, kako navodite u medijima, erotske prirode. Koji je bio razlog za snimanje takvog ostvarenja?**

- Riječ je o erotskoj humornoj drami. Eros u filmu »Poštar uvijek zvonji dvaput« bio je tema moje magistarske radnje na Akademiji, a moj kratki erotski film »9. ožujak« višestruko je nagrađivan. Eros se kod nas banalno shvaća kao golotinja na filmu, a riječ je o nečem mnogo dubljem i uzbudljivijem od doslovne golotinje. Eros neki definiraju kao prvotnu pokretačku snagu svijeta. Eros je ishodište mnogih ljudskih djelovanja. U vremenu kad je pornografija preplavila svijet i svima postala lako dostupna, čini mi se važnim ponovno otkrivanje erotike na filmu. To je ona vrsta erotike kakvu je donio slavni i davni Boccaccio »Decameron«.

■ **Film je sastavljen od sedam priča prožetih seksom. Imaju li još neku poveznicu?**

- Riječ je o sedam erotskih novela snimljenih u jednom kadru, čvrsto su strukturirane priče po Aristotelovu načelu jedinstva vremena, mjesta i radnje s obratom na svršetku. Tu je tako pet muško-ženskih parova i po jedan žensko-ženski i muško-muški. Govor erotskoga je govor posrednoga, stoga ni u jednoj priči nije riječ o seksu nego o krokijskim zanimljivim ljudskih odnosa koji posreduju erotski naboj. Te su filmske pripovijesti vragolaste, duhovite i gorke u isti tren. One svojom

U vremenu kad je pornografija preplavila svijet i svima postala lako dostupna, čini mi se važnim ponovno otkrivanje erotike na filmu. Nekako se devedestih godina stvorilo to lažno čudoređe kojega se teško oslobađamo...

strukturuom, stilom i filmskim izrazom ne čine mozaik nego jedinstvenu filmsku cjelinu.

■ **Dvije priče usmjerene su na homoseksualne odnose. Mislite li da će one podići medijsku prašinu ili to više nikoga ne iznenađuje?**

- Ne znam hoće li to podići prašinu, ali iskreno, to me previše i ne uzbuđuje. Zapravo, smiješno je da u 2011. to još iznenađuje ljude, a bilo je sasvim normalno u starom Rimu i antičkoj Grčkoj. Važno mi je samo da sam ostala dosljedna i iskrena prema sebi i svom umjetničkom izrazu. Jednostavno, u ovom sam filmu htjela istražiti sve oblike erotskog među ljudima.

■ **Možete li navesti filmove ili prizore iz filmova koje smatrate najerotičnijima?**

ŠKORIĆ, filmska redateljica

e ponovo otkriti na filmu

U ovom mi je filmu pomoglo to što sam cura, jer sam glumice lakše nagovarala na skidanje i scene seksa nego što bi to uspijevalo mojim muškim kolegama

- Pa to bi bili »Poštar uvijek zvuči dvaput« zbog legendarne scene na stolu između Jacka Nicholsona i Jessice Lange, »Oficir s ružom« zbog antologijske scene u kadi s Ksenijom Pajić i Draganom Mrkić, »I bog stvori ženu« jer Brigitte Bardot je seksi i dok vozi bicikl, a mogu spomenuti još i »Sirove strasti«, »Erotikon« te »Ljepoticu i Zvijer«.

■ **Kako doživljavate erotiku u hrvatskim filmovima. Ima li cilj i postiže li ga uopće?**

- Ponekad je ima, ponekad nema, a koji put ostaje dojam da je tu više samo radi popunjavanja prostora. Čini mi se da će teško dostići ex-yu legendarne erotske scene... Nekako se devedestih godina stvorilo to lažno čudoređe kojega se teško oslobađamo...

■ **Kako gledate na pornografske filmove?**

- Uopće ne gledam pornografske filmove. Volim samo pogledati neki erotski film, ali obavezno kao mješavinu žanrova, na primjer neki erotski triler kao što su »Sirove strasti«.

■ **Glumci su općenito vrlo otvorenoga**

svjetonazora i većini nije teško odglumiti prizore seksa ili se skinuti pred kamerama. Kako je bilo na snimanju i jeste li morali nekoga osobito nagovarati da biste ostvarili svoju viziju?

- S obzirom na višemjesečne probe, postupnim nagovaranjem i obostranim shvaćanjem što je za film najbolje, došlo je do ispunjenja moje vizije. Jako sam zadovoljna glumcima, a većinom je riječ o novoj filmskoj generaciji koja tek dolazi iako su se mnogi od njih već afirmirali u sapunicama. Mislim da mi je pomoglo to što sam cura, jer sam glumice lakše nagovarala na skidanje i scene seksa nego što bi to uspijevalo mojim muškim kolegama. Sedam parova i poneku tres-kombinaciju utjelovili su Jelena Perčin, Csilla Barath Bastaić, Robert Kurbaša, Ana Majhenić, Ivan Głowatzky, Frano Mašković, Marinko Leš, Kristijan Ugrina, Asim Ugljen, Petra Težak, Mia Biondić, Ivan Đuričić, Sara Stanić, Jure Radnić, beogradska glumica Jelena Jokić i, kao *guest star*, Mario Kovač.

U brojnoj filmskoj ekipi našao se snimatelj i direktor fotografije iz susjedne Slovenije Darko Herić koji će također film »7seX7« u svoj profesionalni pedigre upisati kao prvi dugometražni, a glazbene su dionice povjerene istaknutom hrvatskom skladatelju Berislavu Šipušu koji ih je prozeo pulsirajućom erotikom i mistikom.

■ **Kako komentirate američku produkciju, odnosno većinu američkih filmova u kojima se ne smiju vidjeti gole dojke, ali se zato, primjerice, bez problema rasipaju crijeva i mozgovi?**

- Ne shvaćam Amerikance, a u zadnje vrijeme još manje američke filmove. Njihova dvostruka mjerila su fascinantna.

■ **Zašto ste odlučili snimiti film, odnosno priče u jednom kadru?**

- Jedan kadar prije svega sugerira povećanu dozu istinitosti i autentičnosti događaja. Nema »montiranih« stvari. S druge strane, rascjepkanost snimanja ionako često dekoncentrira glumce, gubi se kontinuitet, a i nadahnuće može presušiti.

■ **Zanimljivo je da ste u ovom filmu bili i kostimograf. Kako ste birali odjeću?**

- Moda je igra isto kao i film. Volim lutati po *second hand* i *vintage*-dućanima, makar i ništa ne kupila, i nikad ne mislim da je to vrijeme uzalud bačeno, jer ponekad crpim inspiraciju baš iz takvih sitnica. *Vintage*-dućani su poseban paralelni svijet - svijet prošlosti. Svakodnevno kombiniram suvremene i *vintage*-komade i grozim se uniformiranosti, a naslijeđene stvari su, naravno, i one najslade.

Volim Hrelić i predmete s pričom

Mnoge rekvizite za film nabavljate na zagrebačkom Hreliću. Posjećujete li ga često?

- U Zagrebu je najbolje uloženi novac definitivno onaj na Hreliću. Posjećujem ga pasionirano i užasno mi je žao što ga hoće ukinuti. To je dvojnost mogega karaktera, s jedne strane strast za lijepim novim stvarčicama, a s druge za prekapanjem po odbacenoj starudiji. Zapravo je riječ o tome da svi ti predmeti na Hreliću, za razliku od onih novih, kriju neku svoju tajnu i pričaju neku svoju posebnu priču što je neodvojiv dio mog redateljskog posla.

Prizor iz filma »7seX7«

